

Nr 281

Av herrar **Magnusson** i Borås och **Lothigius**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp.

(Lika lydande med motion nr 222 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1959

Tage Magnusson
i Borås

Carl-Wilh. Lothigius

Nr 282

Av herr **Nihlfors m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Statens trafiksäkerhetsråd m. m.

Den viktiga samhällsuppgiften att minska trafikolyckorna och främja tryggheten i trafiken har stått på dagordningen sedan mer än tio år. Statsmakterna har under årens lopp vidtagit en rad åtgärder för trafiksäkerhetens främjande, men antalet trafikolyckor har ständigt stigit. Under år 1958 anmäldes till trafikförsäkringsbolagen mer än 171 000 trafikförsäkringsskador — det högsta antal som hittills noterats och tre gånger större än motsvarande siffra för år 1948.

Statens trafiksäkerhetsråd har varit i verksamhet under snart tio år och gjort en betydande insats för trafiksäkerheten, särskilt med tanke på de mycket begränsade medel, som ställts till rådets förfogande för de viktiga forskningsuppgifterna kring trafikfrågorna. Vid upprepade tillfällen har i riksdagen väckts förslag om avsevärt höjda anslag till rådet för intensifiering av dess verksamhet. Senast vid riksdagarna under förra året föreslogs en höjning av anslaget till en miljon kronor. Detta förslag vann dock inte riksdagens bifall.

I statsverkspropositionen under sjätte huvudtiteln föreslås att 1959 års riksdag anvisar ett reservationsanslag för nästa budgetår på 450 000 kr. till vetenskaplig trafiksäkerhetsforskning. Även om detta belopp inte kan anses vara till fyllest, ger det åtminstone större möjligheter än tidigare för ett

antal vetenskapsmän att fullfölja ett redan påbörjat forskningsprogram som kan ge goda resultat.

I fråga om anslaget till statens trafiksäkerhetsråds organisation har det samma i statsverkspropositionen föreslagits till 173 000 kr. för nästa budgetår (mot 150 600 kr. för innevarande budgetår). Ökningen är relativt obetydlig.

Vid skilda tillfällen har aktualiserats frågan om inrättande av ett antal permanenta haverikommissioner med uppgift att snabbt utreda orsakerna till svårare och mera komplicerade trafikolyckor. En dylik kommission bör vara sammansatt av bl. a. läkare, psykolog och tekniker. Av den hittills i ett par län bedrivna försöksverksamheten framgår att en haverikommissions undersökning både kan klarlägga orsaken till olyckor, som fordrar snabba ingripanden av lokala instanser, och ge närmare anvisning om erforderliga åtgärder av mera principiell natur. I detta sammanhang bör nämnas att erfarenheterna från England av dylika kommissioners arbete är mycket goda. Kostnaden för en utbyggd organisation av haverikommissioner får bedömas som synnerligen begränsad i förhållande till de resultat som står att vinna.

Vid remissbehandlingen av det betänkande, som i augusti 1958 lämnades av organisationskommittén för trafiksäkerhet 1958, har frågan om inrättande av en eller flera permanenta haverikommissioner behandlats av statens medicinska och statens naturvetenskapliga forskningsråd, Motorförarnas helenkterhetsförbund och Sveriges läkares automobilklubb, vilka samtliga förordat inrättande av haverikommissioner för trafikolyckor. Departementschefen har emellertid ansett att det torde få ankomma på trafiksäkerhetsrådet självt att ta ställning till hur sådana olycksplatsundersökningar, som bedöms som erforderliga för trafikforskningen, bäst bör organiseras och genomföras inom ramen för rådet tilldelade resurser.

Vi delar departementschefens uppfattning, att trafiksäkerhetsrådet bör självt få på lämpligt sätt organisera olycksplatsundersökningar som syftar till fördjupad forskning på trafiksäkerhetsområdet. Denna arbetsuppgift kan emellertid inte rimligen tänkas kostnadsmissigt inrymmas inom de föreslagna anslagens ramar. Vi föreslår därför, att för inrättande av haverikommissioner för trafikolyckor ytterligare anslag på förslagsvis 50 000 kr. ställs till trafiksäkerhetsrådets förfogande för nästa budgetår.

I anledning härav hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till Statens trafiksäkerhetsråd m. m. för budgetåret 1959/60 anvisas ett anslag av 223 000 kronor, att avräknas mot automobilskattmedlen.

Stockholm den 27 januari 1959

Folke Nihlfors

Sigfrid Löfgren

N. Stenberg